

Arrest

nr. 167 917 van 20 mei 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 10 december 2015 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 november 2015 tot weigering van de afgifte van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat T. LANSSENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 23 april 2014 dient de verzoekende partij een aanvraag in tot het bekomen van een visum.

1.2. Op 10 juni 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot weigering van de afgifte van een visum.

1.3. Op 27 augustus 2014 dient de verzoekende partij een aanvraag in tot het bekomen van een visum.

1.4. Op 20 november 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot weigering van de afgifte van een

visum. Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.5. Op 6 juli 2015 dient de verzoekende partij opnieuw een aanvraag in tot het bekomen van een visum.

1.6. Bij arrest nr. 150 207 van 30 juli 2015 vernietigt de Raad de beslissing vermeld in punt 1.4.

1.7. Op 17 november neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot weigering van de afgifte van een visum. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

"Resultaat: Casa: Weigering

Visumtype:

Duur in dagen:

Aantal binnenkomsten:

Commentaar: Op datum van 27/08/2014 werd er op basis van artikel 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 08/07/2011, van kracht geworden op 22/09/2011, een visumaanvraag ingediend door (...), van Nigeriaanse nationaliteit, om haar echtgenoot in België, (...), van Belgische nationaliteit, te vervoegen;

Deze aanvraag werd geweigerd op 20/11/2014 omwille van het niet op afdoende wijze aantonen dat aan de voorwaarde van de bestaansmiddelen werd voldaan.

Deze weigeringsbeslissing werd omwille van de formele motiveringsplicht door het arrest nr. 150207 van de Raad van Vreemdelingenbetwistingen op datum van 30/07/2015 vernietigd.

Op datum van 06/07/2015 werd er op basis van artikel 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 08/07/2011, van kracht geworden op 22/09/2011, een tweede visumaanvraag ingediend door (...), van Nigeriaanse nationaliteit, om haar echtgenoot in België, (...), van Belgische nationaliteit, te vervoegen;

Overwegende dat art. 40ter van hogervermelde wet bepaalt dat de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt, die ten minste gelijk moeten zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen :

1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;

2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;

3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.

Overwegende dat (...) ter staving van zijn bestaansmiddelen de volgende documenten voorgelegd heeft:

Een Arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd voor arbeiders bij het Bouwbedrijf ACH BOUW NV, Desguinlei 22 te 2018 Antwerpen alsook de bijhorende loonfiches van 04/2015 - 05/2015 en 06/2015.

De voorgelegde bewijzen van bestaansmiddelen kunnen om volgende reden niet aangenomen worden:

Een Arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd voor arbeiders bij het Bouwbedrijf ACH BOUW NV, Desguinlei 22 te 2018 Antwerpen alsook de bijhorende loonfiches van 04/2015 - 05/2015 en 06/2015.

Deze documenten kunnen niet in aanmerking worden genomen daar uit nazicht van de gegevensbank Dolsis blijkt dat (...) slechts tot 15/10/2015 bij bovenvermelde onderneming werd tewerkgesteld en de bijgevoegde loonfiches bijgevolg betrekking hebben op het inmiddels afgesloten contract.

Gezien bovenstaande elementen en het feit dat er geen recente inkomsten werden aangetoond kan de Dienst Vreemdelingenzaken zich niet uitspreken over de stabiliteit, de toereikendheid en regelmatigheid van de actuele inkomsten.

Bijgevolg kan dus niet aangenomen worden dat Mijnheer IZUYON Stanley huidig over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt.

Overwegende dat de voorwaarden inzake de gezinshereniging niet vervuld zijn;

Betrokkene kan zich bijgevolg niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen; gewijzigd door de wet van 08/07/2011, in werking getreden op 22/09/2011. Bij huidige beslissing worden de visumaanvragen gezinshereniging d.d. 27/08/2014 (50324) en 06/07/2015 (54741) dan ook geweigerd.

Motivatie

Wettelijke referenties: Art. 40 ter

Beperkingen:

- Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 40ter van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ; gewijzigd door de wet van 08/07/2011.*

De Belgische onderdaan heeft niet aangetoond dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 40ter, alinea 2.

- Aangezien minstens aan één van de voorwaarden voorzien in hogervermeld artikel niet voldaan werd, wordt de visumaanvraag geweigerd. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe visumaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht."*

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van de verzoekende partij te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij aan dat de beslissing onwettig is doordat zij genomen is door een niet bevoegd orgaan. Zij verwijst naar het arrest vermeld in punt 1.6. waarin gewezen werd op de afwezigheid van delegatiemogelijkheid aan de gemachtigde van de bevoegde minister of staatssecretaris, dat de thans bestreden beslissing opnieuw genomen werd door dezelfde attaché van de minister en niet door de minister zelf, zodat de aangevochten beslissing onwettig genomen is. De verzoekende partij vraagt de verbeurte van een dwangsom lastens de verwerende partij aangezien zij manifest weigert om de wet te volgen.

3.2. In een vierde middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Na een theoretische uiteenzetting, stelt de verzoekende partij dat ten deze voldoende bewijzen voorliggen dat zij een familie- en gezinsleven heeft met dhr. S.I. zoals onder andere blijkt uit de aan de verwerende partij overgemaakte stukken, dat zij, voor zover haar huwelijk in Nigeria niet zou worden erkend in België, een huwelijk wenst te sluiten in België met haar echtgenoot en dat zij bovendien een uitgesproken kinderwens heeft.

3.3. In de overige middelen voert de verzoekende partij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

De verzoekende partij meent dat de afwijzing van haar visum onterecht en ongegrond is, dat haar echtgenoot ook na de beëindiging van zijn tewerkstelling bij ACH BOUW NV over een arbeidsinkomen beschikt en dit via interim-arbeid in de bouwsector via NV ACCENT CONSTRUCT. Zij betoogt dat haar echtgenoot dus ook nadien en dit tot op heden over een volwaardig arbeidsinkomen heeft beschikt van ten minste gelijk aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en waarmede de verwerende partij geen rekening heeft gehouden, dat het zodoende duidelijk moet zijn dat de aangevochten beslissing geschorst en vernietigd dient te worden.

Voorts meent de verzoekende partij dat de motivering van de verwerende partij op geen enkele wijze afdoende, nauwkeurig of volledig is, dat haar bovendien nooit werd gevraagd om bewijs te leveren van

de recente inkomsten op datum van het nemen van de bestreden beslissing, dat één eenvoudig verzoek daartoe haar in de mogelijkheid had gesteld om verduidelijking te geven omtrent de recente inkomsten van haar te vervoegen Belgische echtgenoot. Zij meent dat de invulling van de wettelijke vereisten zeer restrictief werd beoordeeld door de verwerende partij zonder acht te slaan op de feitelijke en juridische moeilijkheden om het bewijs van voldoende bestaansmiddelen te leveren. De verzoekende partij stelt dat de verwerende partij de wettelijke vereisten verkeerd heeft toegepast, dat immers haar echtgenoot zijn loonfiches uit tewerkstelling voorgelegd heeft waaruit vooreerst een recurrent inkomen blijkt dat ruim hoger is dan het bedrag van 120% van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijk integratie, dat haar echtgenoot eerder een overeenkomst voor individuele beroepsopleiding had voorgelegd aan de verwerende partij, beginnend op 3 november 2014 en eindigend op 17 mei 2015, dat hij ook hieruit een vast inkomen genereerde hoger dan door de wet vereist bij de beoordeling van de aanvraag tot gezinshereniging. De verzoekende partij vervolgt dat nooit werd betwist dat aan de arbeidsbetrekking van haar echtgenoot een einde is gekomen op 15 oktober 2015 en dat zij de laatste loonbrief voorlegt waaruit blijkt dat haar echtgenoot het bedrag van 2.399,01EUR heeft ontvangen, dat haar echtgenoot onmiddellijk het nodige heeft gedaan om een andere arbeidsbetrekking te vinden, dat hij met ingang van 19 oktober 2015 interim-arbeid verricht via NV ACCENT CONSTRUCT, dat zij loonfiches voorlegt, dat op heden haar echtgenoot een arbeidsovereenkomst voor uitzendarbeid heeft gesloten met NV T-GROEP, dat hij immers een gekwalificeerd metselaar is en hij ook reeds werkervaring opdeed bij de firma VANHEE CONSTRUCT, dat de bouwsector en zekerlijk wat betreft metselaars, een knelpuntberoep vormt en waarvoor er een grote vraag is naar tewerkstelling van dergelijke arbeidskrachten. De verzoekende partij meent dat er tenslotte op dient gewezen te worden dat de bouwsector goed betaalt en dat het inkomen van haar echtgenoot dus zekerlijk hoger ligt dan de bij de wet voorziene minima, dat het thans wachten is op een nieuwe vaste tewerkstelling, wat in de zeer nabije toekomst het geval zal zijn, dat ook de loonfiches van haar moeder werden voorgelegd, waarmee zij wil aantonen dat zij een bijkomende bron van stabiele en recurrente bestaansmiddelen biedt in België, dat immers nergens is bepaald in de toepasselijke wetgeving dat de bestaansmiddelen moeten slaan op eigen arbeidsinkomen van de te vervoegen Belgische onderdaan, dat zij zal inwonen bij haar echtgenoot en diens moeder, dat er zodoende wel degelijk bewijs is geleverd van stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen in hoofde van de Belgische onderdaan.

3.4. Uit de bestreden beslissing blijkt dat deze werd genomen naar aanleiding van de aanvragen van 27 augustus 2014 en 6 juli 2015. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij bij haar aanvraag van 27 augustus 2014 stukken voegde waaruit een inkomen van de moeder van de referentiepersoon blijkt. De Raad stelt vast dat uit de bestreden beslissing niet blijkt waarom de verwerende partij de loonbrieven van de moeder van de referentiepersoon niet in haar beoordeling van het beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen door de Belgische referentiepersoon heeft betrokken, zodat de Raad niet kan nagaan of de verwerende partij op correcte wijze toepassing heeft gemaakt van artikel 40ter van de vreemdelingenwet. Derhalve dringt de nietigverklaring van de bestreden beslissing zich op.

3.5. Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige middelen niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

3.6. Waar de verzoekende partij de verbeurte vraagt van een dwangsom lastens de verwerende partij, merkt de Raad evenwel op dat zijn rechtsmacht als annulatierechter beperkt is hetgeen bepaald wordt in artikel 39/2, § 2 van de vreemdelingenwet. Geen enkele wettelijke bepaling voorziet dat de Raad aan de Belgische Staat een dwangsom kan opleggen.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 17 november 2015 tot weigering van de afgifte van een visum wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig mei tweeduizend zestien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER